

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. juna 2014. god.
Br.ref.:RK652/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI22/14

Podnosilac

Lulzim Hoti

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda, Rev. br. 237/2013,
od 5. novembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Lulzim Hoti (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa prebivalištem u Prizrenu.

Osporena odluka

2. Konačna odluka je rešenje Vrhovnog suda Rev. br. 237/2013 od 5. novembra 2013. god., koja je uručena podnosiocu zahteva neodređenog dana.
3. Međutim, Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primećuje da podnosilac u obrascu zahteva posebno osporava presudu Opštinskog suda u Prizrenu C. br. 232/08 od 24. maja 2010. god.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda kojom podnosilac zahteva tvrdi da su članovi 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], načelo pretpostavke nevinosti i 49. [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) povređeni.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 6. februara 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 6. marta 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI22/14, imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI22/14, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 10. marta 2014. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i dostavio kopiju zahteva Vrhovnom sudu i Ministarstvu pravde.
9. Dana 12. maja 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 5. marta 2007. god., Disciplinska komisija Ministarstva pravde donela je odluku, kojom je utvrdila da je podnosilac zahteva ozbiljno povredio "[...] član 30.1 (a), (b), pravila ponašanja javnih službenika predviđenih Administrativnim naređenjem UNMIK-a, br. 2003/02 o primeni Uredbe UNMIK-a, br. 2001/36 o Javnoj službi Kosova, a u skladu sa stavom 4., tačka 4.2.1, 4.2.2. Administrativnog uputstva br. MJS/DACS 2003/04, članom 4., tačka 4.1, 4.2, 4.5 i 4.6 Etičkog kodeksa za javne službenike, br. 01/2006, i na osnovu Etičkog kodeksa Popravne službe na Kosovu PSV 9.2, prvi standard, tačka 4, pod (f), (g), (h), i (k), i četvrti standard, tačka 7, pod (b), (d), (f), i (g)". Dakle, Disciplinska komisija je prekinula ugovor o radu podnosiocu zahteva.

Podnosilac zahteva je izjavio žalbu na ovu odluku Nezavisnom nadzornom odboru Kosova.

11. Dana 7. maja 2007. god., Nezavisni nadzorni odbor Kosova je odbacio kao preuranjenu žalbu podnosioca zahteva, jer podnosilac zahteva nije izjavio žalbu Komisiji za žalbe u Ministarstvu pravde. Nakon toga, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Komisiji za žalbe u Ministarstvu pravde.
12. Dana 6. avgusta 2007. god., Komisija za žalbe u Ministarstvu pravde odbila je kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdila odluku Disciplinske komisije od 5. marta 2007. god. Podnosilac zahteva je izjavio žalbu na ovu odluku Nezavisnom nadzornom odboru Kosova.
13. Dana 5. oktobra 2007. god., Nezavisni nadzorni odbor Kosova je odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio odluku Komisije za žalbe u Ministarstvu pravde od 6. avgusta 2007. god. Nezavisni nadzorni odbor tvrdi da *“Iz dostavljenih spisa predmeta se vidi da je disciplinski postupak sproveden u predviđenom obliku. Službenici osoblja su, postupajući na osnovu prijave disciplinskog prekršaja i zahteva za pokretanje disciplinskog postupka, sprovedili predviđeni postupak i slučaj je upućen Disciplinskoj komisiji. Odluka Disciplinske komisije je zakonita i zasnovana na potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, izjavama stranaka i dokazima dostavljenim od stranaka. Žalilac nije podneo nijedan dokaz kojim bi dokazao da nije izvršio disciplinsku povredu, koja je Etičkim kodeksom Popravne službe Kosova utvrđena kao teška povreda discipline“*.
14. Dana 24. maja 2010. god., Opštinski sud u Prizrenu (presuda C. br. 232/08) odbio je kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva koji je tražio poništenje odluke Nezavisnog nadzornog odbora Kosova. Opštinski sud tvrdi da *“Uvidom u napred pomenute i izvedene dokaze, i njihovom ocenom je utvrđeno da je dana 25.08.2006. godine pokrenut disciplinski postupak protiv tužioca, zato što je tužilac primio cigarete i novac od rodbine zatvorenika A. A. Disciplinska komisija je odlukom, br. 44 od 05.03.2007. godine utvrdila da je tužilac ovim radnjama izvršio tešku disciplinsku povredu [...].Tužilac je protiv ove odluke uložio žalbu dana 12.03.2007. godine, po kojoj je Komisija za žalbe u Ministarstvu pravde donela odluku kojom je odbila tužiočevu žalbu i ostavila na snazi odluku Disciplinske komisije. Tužilac je nastavio postupak pred Nezavisnim nadzornim odborom, kao konačnim upravnim organom za odlučivanje u ovoj stvari, pa je ovaj organ dana 05.10.2007. godine doneo odluku, br. A 02 281/2007, kojom je odbio tužiočevu žalbu kao neosnovanu i ostavio na snazi odluku Komisije za žalbe. Dakle, usled pomenutog sud je došao do zaključka da je odluka tuženog o prekidu radnog odnosa zakonita, zato što je zasnovana na potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, preciznim sporovođenjem disciplinskog postupka, predviđenim zakonodavstvom na snazi za civilne službenike.”* Podnosilac zahteva je zatim izjavio žalbu na odluku Okružnog suda u Prizrenu.
15. Dana 25. septembra 2012. god., Okružni sud u Prizrenu (presuda Ac. br. 572/2010) odbio je kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Opštinskog suda u Prizrenu od 24. maja 2010. god. Okružni sud tvrdi da *“Prema oceni veća ovog suda, ne stoje ni bitne povrede odredaba parničnog*

postupka iz člana 182, stav 2. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni ostale povrede koje se navode u žalbi. Prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i pravilno je primenio materijalno pravo, kada je odlučio kao u izreci presude, isti je dao osnovane razloge koji su u skladu sa stanjem iz spisa predmeta i izvedenih dokaza, razloge koje je prihvatilo i veće ovog suda.” Oko devet meseci kasnije, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu na ovu presudu.

16. Dana 5. novembra 2013. god., Vrhovni sud je, rešenjem Rev. br. 237/2013, odbio kao neblagovremen zahtev za reviziju. Vrhovni sud konstatuje da “Zastupnik podnosioca zahteva je primio presudu drugostepenog suda 8.10.2012. god. i da je rok za podnošenje zahteva za reviziju počeo 9.10.2012. god., kada je zastupnik podnosioca zahteva primio presudu, a poslednji dan za podnošenje revizije je bio 7.11.2012. god., dok je revizija izjavljena 5.7.2013. god., i.e. nakon dozvoljenog roka [...].”

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva tvrdi da “Ustav Republike Kosova garantuje pravo na rad i pravo na dokazivanje nekrivice. Oba ova načela su povređena, zato što je ceo postupak vođen na osnovu ličnih kriterijuma i prejudiciranjem krivice, koja ni jednom do sada nije utvrđena u nekom redovnom sudskom postupku. Dakle, postupak za prekid radnog odnosa je pokrenut i sproveden na osnovu pretpostavke za izvršeno krivično delo, koje nikada nije utvrđeno“.

Prihvatljivost zahteva

18. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

19. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

20. Štaviše, Sud uzima u obzir pravila 36 (1) c) i 36 (2) Poslovníka, koja propisuju:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

(c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

a) da zahtev nije prima facie opravdan;

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

21. Sud primećuje da zahtev podnosioca navodi povredu člana 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] i člana 49. [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava.
22. Međutim, Sud, takođe, primećuje da podnosilac zahteva nije uspeo da objasni zašto i na koji način su ova ustavna prava bila povređena osporenom odlukom. Nezadovoljstvo podnosioca zahteva odlukom ili samo pominjanje članova i odredaba Ustava nije dovoljno da se izgradi tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada tvrdi ustavnu povredu, podnosilac zahteva mora da obezbedi ubedljive i dobro obrazložene argumente kako bi zahtev bio osnovan.
23. Sud primećuje da nije dužnost ovog Suda da preispituje greške u činjenicama ili u zakonu (zakonitost), navodno počinjenih od strane redovnih sudova, osim ili ako su one povredile prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Stoga, Sud ne može postupati kao sud četvrtog stepena u ovom slučaju. To je uloga redovnih sudova da tumače ili primenjuju relevantna pravila procesnog ili materijalnog prava (vidi slučaj KI14/13, podnosilac zahteva *opština Podujevo* i rešenje o neprihvatljivosti od 12. marta 2013. god.).
24. Naime, u obrazloženjima rešenja Vrhovnog suda i rešenja nižestepenih sudova je dato dovoljno razloga.
25. Shodno tome, Sud smatra da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti, s obzirom na činjenicu da podnosilac zahteva nije bio u stanju da opravda svoje navode i pruži dokaze kako bi potkrepeo navode o ustavnoj povredi osporenom odlukom.
26. Dakle, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) c) i (2) a) i d) Poslovnika, zahtev mora da se odbaci kao očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) c), 36 (2) a) i d) i 56 (2) Poslovnika, 12. maja 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani